

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی رجوع از ایجاب در نظام حقوقی افغانستان، ترکیه و کنوانسیون بیع بین المللی کالا

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی عدل و انصاف، دوره 4، شماره 15 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

سید عباس موسوی - ۳th floor, number ۲۶, tepbashi

خلاصه مقاله:

در تمام نظام های حقوقی برای تشکیل عقد حداقل وجود دو اراده انشائی متقابل و متناسب به هم لازم است که در اصطلاح حقوق به آنها ایجاب و قبول می گویند. به اولین بیان اراده در جهت انعقاد عقد ایجاب گفته می شود. در حالت انعقاد عقد بشکل غیر حضوری، بین زمان ایجاب موجب و رسیدن آن به مخاطب، قبولی طرف مقابل و انعقاد عقد مدت زمانی نسبتاً طولانی سپری می شود. در چنین حالتی آیا امکان رجوع از ایجاب وجود دارد یا خیر؟ کنوانسیون بیع بین المللی کالا در ماده ۱۵ و ۱۶ خود موضوع رجوع از ایجاب را به صورت قاعد مطرح نموده است. به این معنی که از مواد ۱۴ و ۱۵ این کنوانسیون می توان به این نتیجه رسید که ایجاب اصولاً عمل حقوقی قابل رجوع می باشد. نظام حقوقی ترکیه نیز در ماده ۱۰ قانون تعهدات مصوب ۲۰۱۳ خود در مورد رجوع از ایجاب با اندکی تفاوت از کنوانسیون اصل را بر قابل رجوع بودن ایجاب دانسته است. با توجه به اینکه افغانستان عضویت کنوانسیون فوق را به دست نیاورده است لذا در مورد رجوع از ایجاب نظریه متفاوت از کنوانسیون و نظام حقوقی ترکیه را پذیرفته است. قانون مدنی افغانستان در ماده ۵۱۶ خود ایجاب را اصولاً عمل حقوقی غیرقابل رجوع میدانند. این نبشه بررسی رجوع از ایجاب در نظام حقوقی افغانستان و ترکیه در روشنایی کنوانسیون بیع بین المللی کالا می پردازد.

کلمات کلیدی:

ایجاب، ابطال ایجاب، انصراف از ایجاب، رجوع از ایجاب، کنوانسیون بیع بین المللی کالا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1605827>

